Lietas Nr. 11089065115
Lietas arhīva Nr. K29-1135-16/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 14.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Tupureins,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Pudāni, tulku N.Dmitrijevu,
piedaloties prokurorei I.Zvejsalniecei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas (trijiem noziedzīgiem nodarījumiem), un

k o n s t a t ē j a,

ka /pers. A/, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu, un proti:
/pers. A/, būdams saskaņā ar 2015.gada 21.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.23/15, administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, un vienlaicīgi brīdināts par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, pirmtiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos, bet ne vēlāk kā 2015.gada 18.februārī neatļauti lietoja aizliegto sevišķi bīstamo narkotisko vielu – hašišu (marihuānu), līdz 2015.gada 18.februārī, plkst.20.54 viņu Rīgā, Višķu ielā 11 aizturēja policijas darbinieki.
Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. A/, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu, un proti:
/pers. A/, būdams saskaņā ar 2015.gada 21.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.23/15, administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, un vienlaicīgi brīdināts par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, pirmtiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos, bet ne vēlāk kā 2015.gada 23.februārī neatļauti lietoja aizliegto sevišķi bīstamo narkotisko vielu – hašišu (marihuānu), līdz 2015.gada 23.februārī, plkst.13.07 viņu Rīgā, Maskavas ielā 357 aizturēja policijas darbinieki.
Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Bez tam, /pers. A/, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu, un proti:
/pers. A/, būdams saskaņā ar 2015.gada 21.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.23/15, administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, un vienlaicīgi brīdināts par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, pirmtiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotos apstākļos, bet ne vēlāk kā 2016.gada 6.janvārī neatļauti lietoja aizliegto sevišķi bīstamo narkotisko vielu – hašišu (marihuānu), līdz 2016.gada 6.janvārī, plkst.16.50 viņu Rīgā, Rītupes ielā 34 aizturēja policijas darbinieki.
Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (trīs noziedzīgi nodarījumi) atzina pilnībā un izteica tiesai lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Prokurore norādīja, ka apsūdzētā lūgums ir apmierināms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Apsūdzētā vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas (trijos noziedzīgos nodarījumos) tiesa atzīst par pierādītu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, apsūdzētajam nosakāms sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Par Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību.

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, noziedzīgie nodarījumi, kas paredzēti Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā klasificējami kā kriminālpārkāpumi. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas.

Izvērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir veicinājušas aizliegto vielu nelegālu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā. Neatļautas darbības ar narkotiskajām vielām rada bīstamas sekas savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas, vienlaicīgi apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš ir dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis (lietas 90.lapa), neprecējies, apgādībā personu nav, bez deklarētās dzīvesvietas (lietas 127.lapa), pēdējā zināmā dzīvesvieta /adrese A/, ar 8 klašu izglītību, nestrādājošs, iepriekš saukts pie administratīvās atbildības (lietas 92., 106.lapa), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļā uzskaite nesastāv. NPD stacionārā ārstējās no 22.10.2013. līdz 25.10.2013. ar Dg.: Akūta intoksikācija bez sarežģījumiem pēc daudzu narkotisko un citu psihoaktīvo vielu lietošanas. Medikamenti netika izrakstīti (lietas 86., 89.lapa), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta ambulatorās nodaļas uzskaitē nav. Konsultēts pie bērnu psihiatra 2009.gada 9.februārī u n 2009.gada 23.martā Dg.: Viegla garīga atpalicība. Mācīšanās iemaņu attīstības traucējumi. Stostīšanās. No 2009.gada ambulatori psihiatru nav apmeklējis. Medikamenti netika izrakstīti 9lietas 88.lapa), agrāk sodīts un tiesāts, pēdējo reizi 2016.gada 15.februārī ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem daļēji saskaitot ar sodiem, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 28.05.2015. spriedumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 3.12.2015. lēmumu. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 8.martā. Brīvības atņemšanas sods izciests 2016.gada 22.jūlijā (lietas 93.-95., 105-106.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka neoficiāli strādā celtniecībā par palīgstrādnieku, pelna ap EUR 20 dienā, nav precējies, bērnu nav, dzīvo kopā ar tanti, veselība laba, ir problēmas ar šķielēšanu, bet redz labi, iepriekš divas reizes sodīts, ieslodzījumā kopumā pavadījis 9 mēnešus. Kopš atbrīvošanās no ieslodzījuma narkotikas vairs nelieto, iepriekš piespriesto sodu piespiedu darbu veidā nenostrādāja, jo bija problēmas ģimenē. Norādīja, ka ir pieļāvis kļūdas, solīja mainīties. Savu vainu izdarītajā atzina, izdarīto nožēloja, par piespriežamo sodu viedokļa nebija, atstāja lemt tiesas ziņā.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa noteic, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā personību, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, proti to, ka savu vainu viņš atzīst, ka viņš ir vairākkārt sodīts, arī par analoģiskiem noziedzīgiem nodarījumiem, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir brīvības atņemšanas sods, kādu lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētājs, tieši uz tādu laiku, kāds noteikts ar šo spriedumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā nostiprināto soda mērķi iespējams sodu /pers. A/ nosakot īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevumu izpildi.

Nosakot reālu brīvības atņemšanas sodu personai, kas apsūdzēta par noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar narkotiskajām vielām, tiesa aizstāv valsts un sabiedriskās drošības intereses, valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību un tikumību, kā arī, lai aizstāvētu citu personu tiesības un brīvību. Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda /pers. A/ cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli - atzīšanos noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06).*

Bez tam, tiesa neatstāj bez ievērības apstākli, ka noziedzīgais nodarījums, kurš izdarīts 2016.gada 6.janvārī, ir izdarīts nosacīta soda izciešanas un nedzēstas sodāmības laikā.

Tiesa, ņemot vērā spriedumā norādītos konstatētos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda veidu un mēru, ievērojot lietas apstākļus, /pers. A/ izdarīta noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, ņemot vērā apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, tiesa atzīst, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai apsūdzētais pildītu likumus un turpmāk atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un soda mērķa sasniegšanai, /pers. A/ ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankcijas ietvaros.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nav lietderīgi piemērot alternatīvos soda veidus, jo kā redzams no lietas materiāliem apsūdzētajam /pers. A/ sods piespiedu darbu veidā, kas tika piespriest ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 15.maija spriedumu tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, bez tam, apsūdzētajam nav legālu un pietiekamu ienākumu, lai nomaksātu naudas sodu, tajā skaitā sodus par iepriekš izdarītiem administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesas ieskatā ar šo spriedumu noteiktais sods ir pietiekams, lai vainīgo sodītu, vienlaicīgi pārmērīgi neiejaucoties apsūdzētā dzīvē, dodot iespēju pēc atbrīvošanās tiesai pierādīt solījumu mainīt savu dzīvi.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam galīgais sods ir nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas

noteikumiem, un, ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, skaitu, smagumu un apsūdzētā personību, sods nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus. Tiesas ieskatā sods uzskatāms par individuālu un humānu un ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrās daļas noteiktais soda mērķis

Šajā lietā /pers. A/ netika aizturēts. Drošības līdzeklis – netika piemērots jo apsūdzētais atradās apcietinājumā cita kriminālprocesa ietvaros.

Procesuālie izdevumi un lietiskie pierādījumi lietā nav, arests mantai nav uzlikts.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 18.februārī plkst.20.54) un **sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

Atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 23.februārī plkst.13.07) un **sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

Atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā (izdarīts 2016.gada 6.janvārī plkst.16.50) un **sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitīt piespriestos sodus **un galīgo sodu noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.**

Soda izciešanu skaitīt no aizturēšanas brīža.

/pers. A/ drošības līdzekli – nepiemērot.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016.gada 27.septembrī.

Tiesnesis **M.Tupureins**